

direktivets artikel 6, stk. 2. På den anden side skal medlemslandene iværksætte de nødvendige bevaringsforanstaltninger, der kan opfylde arternes og naturtypernes økologiske behov, jf. artikel 6, stk. 1. I fuglebeskyttelsesområderne skal medlemslandene træffe egnede foranstaltninger med henblik på at beskytte områderne, jf. fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 4.

Efter forslagens §§ 18 og 19 kan der stilles krav til driften af den enkelte skovnaturtype eller levested i form af aftaler efter § 18 eller afgørelser efter § 19. Sådanne krav vil også kunne stilles for de naturtyper, der er for små til at være omfattet af naturbeskyttelsesloven § 3, jf. forslagens § 28, og som efter § 14, stk. 3, omfattes af Natura 2000-skovplanen.

Natura 2000-skovplanen vil udgøre det administrative grundlag for den konkrete, aktive forvaltning af de enkelte lokaliteter. Natura 2000-skovplanen vil således fremover blive det primære grundlag for at træffe de nødvendige foranstaltninger efter såvel artikel 6, stk. 2, som artikel 6, stk. 1.

En aktiv forvaltning, der på længere sigt sikrer bevaring og genopretning af den beskyttede naturtype eller levested, foreslås gennemført, hvor det er nødvendigt til opfyldelse af bevaringsmålsætningerne i Natura 2000-skovplanen, ved at fastsætte krav til driften på den enkelte lokalitet. I mange tilfælde vil et krav om foryngelse af løvskov ved fx selvfor yngelse, naturforyngelse, stævning eller lignende kunne sikre en fremtidig bevaring af selve skovnaturtypen efter hugst. Foryngelse af løvskov ved fx selvfor yngelse, naturforyngelse, stævning eller lignende vil ofte også være det driftsøkonomisk mest fordelagtige. I mange tilfælde kan der desuden være behov for yderligere ekstensivering af den gældende drift. Der kan være tale om undladelse af brug af pesticider, jordbearbejdnings, gødskning, afvanding mv. I særlige tilfælde kan permanent ophør af drift (urørt skov) være nødvendig for at opfylde direktivforpligtelsen, primært på arealer, som i forvejen i en længere periode har haft minimal eller ingen hugst.

Herudover er det hensigten, at miljøministeren vil søge at indgå aftaler for arealer både i og udenfor de internationale naturbeskyttelsesområder om foryngelsesmetoder, undladelse af brug af pesticider, jordbearbejdnings, gødskning, afvanding mv. efter forslagens § 25, jf. § 29, ud fra bredere hensyn til biodiversiteten og opfyldelsen af det nationale skovprogram.

Med forslagens § 18 skabes der hjemmel til, at krav til driften på grundlag af Natura 2000-skovplanen kan aftales med den enkelte ejer eller bruger. Efter forslagens § 19 kan kravene til driften fastsættes ved en af-

gørelse, hvis en aftale ikke kan indgås på rimelige vilkår eller indenfor rimelig tid, eller hvis en aftale misligholdes. Aftaler og afgørelser kan vedrøre såvel arealanvendelse som andre driftsforhold.

Aftalerne eller afgørelserne vil typisk vedrøre driften af et areal inden for et internationalt naturbeskyttelsesområde, men kan også vedrøre et areal uden for, hvis en regulering af anvendelsen af dette areal er nødvendig for at opfylde bevaringsmålsætningerne for området.

Det forventes, at det med aftaleformen vil være muligt at opnå en betydelig fleksibilitet om driftsmulighederne på den enkelte lokalitet indenfor rammerne af den overordnede bevaringsmålsætning. Eksempelvis kan billearten eremit tilgodeses enten ved at drive en skov som græsningsskov/dyrehave eller ved - gennem hugst - at opretholde lysåbne forhold omkring gamle træer.

Det vurderes, at det vil være muligt at indgå aftaler i de fleste tilfælde. For en del af de internationale naturbeskyttelsesområder er skoven allerede helt eller delvis fredet eller omfattet af skovplejeaftaler til implementering af naturskovsstrategien eller er statskov med særlig beskyttelse. De udgør et godt grundlag, som efter behov kan suppleres med aftaler.

Hvor habitatdirektivets forpligtelse til at sikre gunstig bevaringsstatus kun kan opfyldes gennem særlige tiltag eller drift på en bestemt lokalitet, og det ikke er muligt at indgå aftale herom, er det nødvendigt for myndighederne at have et redskab til at gennemtvinge den indsats, der er indeholdt i Natura 2000-skovplanen og dermed opfylde direktivforpligtelserne. Dette er formålet med forslagens § 19.

Når der indgås aftaler efter § 18 eller træffes afgørelser efter § 19, forudsættes disse at gå forud for den ret, ejeren har efter forslagens §§ 9 og 10 til at udlægge en del af det fredskovspligtige areal til stævningsdrift, skovgræsning, juletræer og pyntegrønt i kort omdrift eller åbne naturarealer.

Når der indgås aftaler efter § 18 eller træffes afgørelser efter § 19, vil der samtidig skulle tages stilling til dispensation, hvis en sådan er nødvendig efter skovloven eller anden lovgivning. Det vil fx kræve dispensation fra § 9, nr. 1, hvis mere end 10 pct. af et fredskovspligtigt areal skal drives med stævning eller skovgræsning.

Afgørelser efter § 19 pålægges ejeren af ejendommen. Det bemærkes, at der forud for en afgørelse efter § 19 skal foretages partshøring. Ejeren skal således dels have adgang til at komme med bemærkninger til sagen, dels gøres opmærksom på adgangen til aktindsigt efter forvaltningslovens § 19. Hvis ejendommen